

การพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างการอ่าน
เพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

Development of Thai Literature Instruction Based on Social Constructivism Approach
to Enhance Reading Comprehension and Reading Engagement
of Upper Secondary Student

ณัฏฐภัทร มุลหิลาญจน์เดชา^{1*} สันติวัฒน์ จันทรีไธ²

Natthabhatr Moolhilanchndecha^{1*} Santiwat Chandai²

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม เพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ประเมินขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนในการดำเนินงาน 2 ระยะ ได้แก่ ระยะการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และระยะการประเมินคุณภาพของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบตรวจคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสร้างความสนใจ เชื่อมโยงประสบการณ์ และร่วมกันตั้งเป้าหมายในการอ่าน ขั้นที่ 2 การสำรวจและสรุปเนื้อหาวรรณคดีผ่านการแลกเปลี่ยนแบบกลุ่ม ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าวรรณคดีโดยการอภิปรายกลุ่ม และขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงผลการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

2. ผลการประเมินขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.23) โดยสามารถนำไปใช้เพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้

คำสำคัญ: การสร้างความรู้เชิงสังคม, การอ่านเพื่อความเข้าใจ, ความผูกพันกับการอ่าน, โรงเรียนมัธยม

Abstract

The objectives of this research were to: 1) to develop instructional steps for teaching Thai literature based on the social constructivism approach to enhance reading comprehension and reading engagement of upper secondary students 2) to evaluate the instructional steps developed under the social constructivism approach for their effectiveness in promoting reading comprehension and engagement. This study employed a research and development (R&D) methodology consisting of two phases: the first phase involved reviewing relevant theories, concepts, and research studies to design the instructional steps, while the second phase focused on evaluating the quality of the developed instructional steps through expert

^{1,2} คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{1,2} Faculty of Education, Chulalongkorn University

* Author E-mail: ta-shoate@hotmail.com

validation. Three experts in relevant fields assessed the quality using a lesson plan evaluation form. Data were analyzed using descriptive statistics, including mean and standard deviation.

The results of this research found that:

1. The developed instructional steps for teaching Thai literature based on the social constructivism approach consist of four main stages: Stage 1: Generating interest, connecting prior knowledge, and setting collective reading goals; Stage 2: Exploring and summarizing literary content through group discussion; Stage 3: Analyzing, interpreting, and evaluating literary works through collaborative dialogue; and Stage 4: Applying reading outcomes to real-life situations.

2. The expert evaluation indicated that the instructional steps are highly appropriate ($\bar{x} = 4.94$, S.D. = 0.23) the process is applicable for fostering both reading comprehension and reading engagement among upper secondary students.

Keywords: Social constructivism approach, Reading comprehension, Reading engagement, Secondary school

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมที่รวดเร็วทำให้ทุกคนต้องมีทักษะในการอ่านเพื่อรับข้อมูล และข่าวสารอยู่เสมอ การอ่านทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางความคิด ความรอบรู้ และการเข้าใจปัญหาสังคมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งการอ่านอย่างสม่ำเสมอช่วยให้มนุษย์พัฒนาความรู้ทั่วไปและดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Cunningham & Stanovich, 1998; Gee, 2008; Krashen, 2004; Wallace, 1992) กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ระบุว่า การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญา ทักษะ และค่านิยมต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้ชีวิตพัฒนาสู่สิ่งที่ดี หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้ให้ความสำคัญกับการอ่าน โดยกำหนดไว้ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานการเรียนรู้ ท.1.1 คือ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ดังระบุในคุณภาพนักเรียนเมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดคุณภาพนักเรียนที่สอดคล้องกับความสามารถในการอ่านไว้ว่า นักเรียนสามารถเข้าใจ ดีความ แปลความ และขยายความจากเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง และเสนอแนวคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำสิ่งที่อ่านมาพัฒนาดน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ นำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

วรรณคดีเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภาษา และปัญญาที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ การดำรงอยู่ของวรรณคดีไทยจึงแสดงถึงความเจริญและความสร้างสรรค์ทางวรรณศิลป์ (ดวงมน จิตรจำนงค์ และคณะ, 2555) ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายของคำว่า วรรณคดี คือ วรรณกรรมที่ได้รับยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ถึงขนาด ดังที่ รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2544) กล่าวว่า วรรณคดีเป็นกระจกเงาสท้อนความเป็นไป และความเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม นอกจากจะบอกเล่าเรื่องราววิถีชีวิตของคนในสังคมแล้วยังสอดแทรกความรู้และคุณค่าทางวรรณศิลป์ด้วย รวมทั้งแนวคิด คติที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ ด้วยความสำคัญของวรรณคดีดังที่ได้กล่าวมา หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้อ่านวรรณคดี โดยกำหนดไว้ใน สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท.5.1 ที่เน้นให้นักเรียนรู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี

ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้านที่อ่าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ นำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะให้ความสำคัญกับการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม แต่ยังพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานยังอยู่ในระดับต่ำ การศึกษาข้อมูลผลการทดสอบจากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. รายงานผลการทดสอบ O-Net ประจำปีการศึกษา 2566 รายวิชาภาษาไทยจำแนกตามสาระการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยในสาระที่ 1 การอ่าน 47.75 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม 37.63 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกับคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 2 สาระต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ คือ 42.38 คะแนน และ 32.21 คะแนน ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2567) ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนยังมีความปัญหาเกี่ยวกับการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทยของเครือข่ายโรงเรียนมารีวิทยาคารจำนวน 4 โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรีและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง จำนวน 10 คน ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทย สรุปได้ว่า นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจหลายประการ เช่น นักเรียนขาดทักษะที่ดีในการอ่าน รวมทั้งไม่เข้าใจเนื้อหาจากบทอ่าน ไม่สามารถตีความหรือขยายความเรื่องที่อ่าน นอกจากปัญหาเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้ว ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทย จำนวน 10 คน ผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนยังมีความยากเกี่ยวกับการอ่านด้วย เช่น นักเรียนไม่สามารถเลือกอ่านบทอ่านที่หลากหลาย อ่านน้อยและไม่ได้ฝึกฝนการอ่านอย่างต่อเนื่อง เพราะปัจจุบันนักเรียนมักอ่านข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ที่มีข้อความสั้น ๆ และใช้เวลาในการอ่านไม่มาก ข้อมูลนี้สอดคล้องกับ Protacio (2017) ที่ศึกษาความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนจะเกิดความผูกพันกับการอ่านหากนักเรียนได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการสร้างความหมายจากบทอ่าน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง เช่นเดียวกับ นิภาวรรณ นาวาวัฒน์ และ ไคย์ โค้ชเลอร์ (2565) ที่ศึกษาผลของการตั้งคำถามโดยนักเรียน ต่อความมั่นใจ แรงจูงใจ และความผูกพันกับการอ่านในชั้นเรียนการอ่านของระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การที่นักเรียนมีโอกาสตั้งคำถามด้วยตนเองจากเรื่องสั้นที่อ่าน ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุก สนใจ และมีความกระตือรือร้นในการอ่านมากขึ้น นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านมีบทบาทในการสร้างความหมายจากเนื้อหา และรู้สึกเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น (Active engagement) ที่ส่งผลต่อความผูกพันกับการอ่านในระดับที่สูงขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) รายงาน กลุ่มเยาวชนอายุ 15–24 ปี มีอัตราการอ่านสูงถึงร้อยละ 89.6 ซึ่งดูเป็นแนวโน้มที่ดี แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดกลับพบว่า ลักษณะการอ่านส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่เนื้อหาสั้นในโซเชียลมีเดีย และไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเชิงวิชาการหรือการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ขณะเดียวกัน เหมันต์ พรหมสมัน และ สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2563) ชี้ให้เห็นว่า ความผูกพันกับการอ่านในวัยรุ่นตอนปลายไม่ได้เกิดจากปัจจัยภายนอกหรือการถูกสั่งให้ทำ แต่เกิดจากแรงจูงใจภายใน ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้คุณค่าในการอ่าน ความรู้สึก มีความสามารถ และการสร้างเอกลักษณ์แห่งตนผ่านการอ่าน หากนักเรียนขาดแรงจูงใจเหล่านี้ อาจนำไปสู่พฤติกรรมการอ่านแบบฉาบฉวย หรือไม่สามารถสร้างความผูกพันที่มั่นคงต่อการอ่านได้เลย

ด้วยเหตุนี้การส่งเสริมความผูกพันกับการอ่าน โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงวัยแห่งการเตรียมตัวสู่การเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาและชีวิตในอนาคต จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในแง่ของการสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญา ข้อมูลสถิติที่รายงานไปในข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรีและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม รวมถึงความผูกพันกับการอ่าน ซึ่งควรได้รับการแก้ไขต่อไป

ผู้วิจัยศึกษาการจัดการเรียนรู้วรรณคดี พบว่า แนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม เป็นแนวคิดที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนมีความผูกพันกับการอ่านสูงขึ้น เมื่อนำมาสังเคราะห์ร่วมกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการอ่าน วิเคราะห์ ตีความวรรณคดี ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นได้ เพื่อให้ได้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อประเมินขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

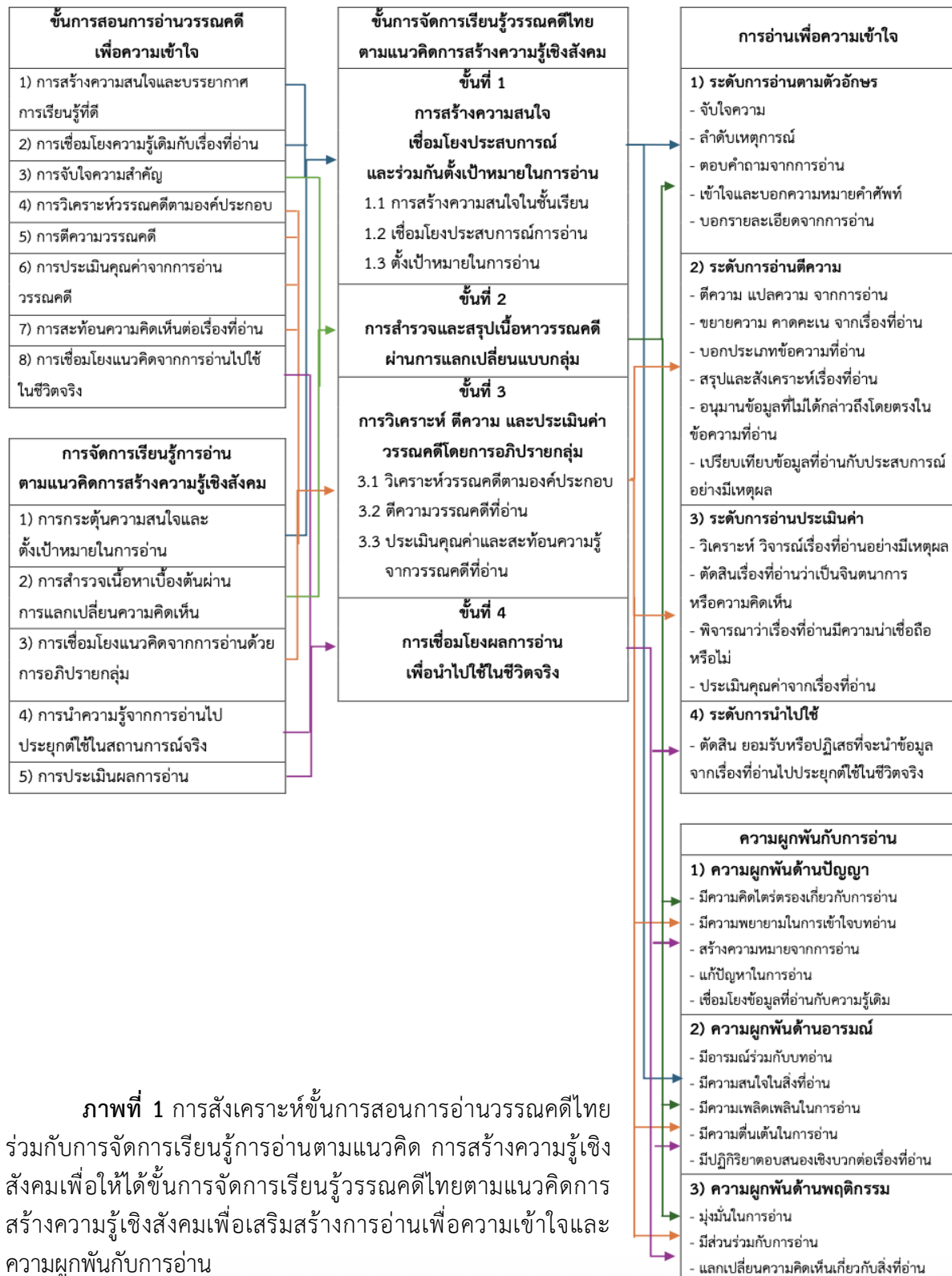
1. ระยะที่ 1 การศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 การศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 และสาระที่ 5 สภาพการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทย ภาพรวมปัญหาเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนเครือข่ายโรงเรียนมารีย์วิทยาคาร 4 โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรีและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดระยอง เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการอ่านวรรณคดีไทยเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่าน เพื่อให้สามารถหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและนำมากำหนดขอบเขตของการวิจัย

1.2 การศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านเพื่อนำมาสังเคราะห์นิยามเชิงปฏิบัติการ พฤติกรรมย่อย ระดับของการอ่านเพื่อความเข้าใจ และองค์ประกอบของความผูกพันกับการอ่าน ซึ่งระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจมี 4 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับการอ่านตามตัวอักษร 2) ระดับการอ่านตีความ 3) ระดับการอ่านประเมินค่า และ 4) ระดับการนำไปใช้ ส่วนความผูกพันกับการอ่านมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความผูกพันด้านปัญญา 2) ความผูกพันด้านอารมณ์ และ 3) ความผูกพันด้านพฤติกรรม

1.3 การศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม แนวทางการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและแนวทางการสอนอ่านวรรณคดีเพื่อ

ความเข้าใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาระสำคัญของแนวคิดที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาขั้นการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และใช้ในการสังเคราะห์ขั้นการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยนำขั้นการสอนการอ่านวรรณคดีเพื่อความเข้าใจมาสังเคราะห์ร่วมกับหลักการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อให้ได้ขั้นการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม โดยมีรายละเอียด ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การสังเคราะห์ขั้นการสอนการอ่านวรรณคดีไทย ร่วมกับการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวคิด การสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อให้ได้ขั้นการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่าน

2. ระยะที่ 2 การประเมินคุณภาพของขั้นการจัดการเรียนรู้

2.1 การส่งขั้นการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ โดยมีรายละเอียดการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาและวรรณคดี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมากกว่า 10 ปี

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีรายการประเมินทั้งหมด 6 ข้อ

2.2 การรวบรวมผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลการประเมินตามเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด ตามแนวคิดมาตรวัดของลิเคิร์ท โดยค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 อยู่ในระดับปรับปรุง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 อยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 อยู่ในระดับดี และค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 อยู่ในระดับดีมาก และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.00-0.50 อยู่ในระดับสอดคล้องกันมาก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.51-1.00 อยู่ในระดับสอดคล้องกันปานกลาง และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.01 ขึ้นไปอยู่ในระดับแตกต่างกันมาก จากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิมาสรุปเพื่อเตรียมการปรับปรุงพัฒนาขั้นการจัดการเรียนรู้

2.3 การปรับปรุงขั้นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาขั้นการจัดการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทยเพื่อความเข้าใจตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขั้นการจัดการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทยเพื่อความเข้าใจตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มี 4 ขั้น ดังนี้

1.1 ขั้นที่ 1 การสร้างความสนใจ เชื่อมโยงประสบการณ์ และร่วมกันตั้งเป้าหมายในการอ่าน

ครูตั้งคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการอ่านวรรณคดี และนำเสนอวรรณคดีที่น่าสนใจ โดยใช้สื่อที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีที่จะอ่าน เช่น ภาพยนตร์ เพลง จากนั้นนักเรียนนำเสนอประสบการณ์ที่เกี่ยวกับวรรณคดีที่เคยอ่าน และสำรวจเนื้อหาและคาดคะเนเหตุการณ์วรรณคดีที่จะอ่าน โดยการสังเกตจากชื่อเรื่องและบริบทของวรรณคดี จากนั้นครูนำเสนอข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และใช้กิจกรรมการอ่านเพื่อตั้งศักยภาพเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียนก่อนการอ่าน นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ที่ได้รับก่อนการอ่าน จากนั้นครูอธิบายจุดประสงค์ของการอ่าน และนักเรียนตั้งเป้าหมายก่อนการอ่าน

1.2 ขั้นที่ 2 การสำรวจและสรุปเนื้อหาวรรณคดีผ่านการแลกเปลี่ยนแบบกลุ่ม

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มจากการประเมินความรู้เดิมของนักเรียนในขั้นเตรียมการก่อนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอ่านวรรณคดีตอนที่ได้รับ แล้วร่วมกันระบุนายละเอียดเกี่ยวกับวรรณคดีตอนที่อ่านว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และผลของการกระทำนั้นเป็นอย่างไร จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอในชั้นเรียน

1.3 ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าวรรณคดีโดยการอภิปรายกลุ่ม

นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์วรรณคดีตามองค์ประกอบ ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก แก่นเรื่อง และมุมมอง/ผู้เล่า โดยครูสนับสนุนการตั้งคำถามและตอบคำถามภายในกลุ่ม ซึ่งนักเรียนในแต่ละกลุ่มที่มี

ความเข้าใจมากกว่าให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความเข้าใจน้อยกว่า แล้วนำเสนอการวิเคราะห์วรรณคดีตามองค์ประกอบในชั้นเรียน จากนั้นตีความวรรณคดีที่อ่านผ่านการอภิปรายกลุ่ม โดยครูส่งเสริมการตั้งคำถามภายในกลุ่ม เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลจากการอ่าน และเชื่อมโยงสาระสำคัญ ความเข้าใจ หรือมุมมองใหม่ที่นักเรียนได้จากเนื้อหาในบทอ่าน ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีกับความรู้เดิมด้วยการอภิปรายกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการตีความเนื้อหาที่อ่านในชั้นเรียน พร้อมร่วมกันอภิปรายคุณค่าและสรุปผลการอ่านวรรณคดี โดยครูแนะนำแนวทางการประเมินคุณค่าการอ่านวรรณคดี ได้แก่ คุณค่าทางวรรณศิลป์ และคุณค่าทางเนื้อหา จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายผลการอ่านร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน แล้วร่วมกันเชื่อมโยงความรู้เดิมกับคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีที่อ่านแล้วบันทึกผลการอ่าน แล้วอภิปรายแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านวรรณคดีภายในกลุ่ม

1.4 ขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงผลการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

นักเรียนเชื่อมโยงแนวคิดจากเรื่องที่อ่านกับชีวิตจริง โดยครูแนะนำวิธีการ เช่น การเชื่อมโยงแก่นเรื่องกับประสบการณ์ของนักเรียน การเชื่อมโยงแก่นเรื่องกับข่าวที่เป็นกระแสสังคมและสอดคล้องกับเนื้อเรื่องจากตอนที่ศึกษาหรือวรรณคดีที่ศึกษา นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันเชื่อมโยงแนวคิดจากวรรณคดีที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง และประเมินความเข้าใจของตนเองจากการเรียนรู้การอ่านวรรณคดี จากนั้นครูประเมินผลการเรียนรู้จากผลงานหรือกิจกรรม และแบบทดสอบหลังเรียน

2. ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับขั้นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประเมินตามเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด ตามแนวคิดมาตรวัดของลิเคิร์ท พบว่า ขั้นการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.94$, S.D. = 0.23) มีรายละเอียด ดังนี้

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	คุณภาพ
1. ขั้นการจัดการเรียนรู้เกิดจากการบูรณาการแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมร่วมกับแนวทางการสอนอ่านวรรณคดีเพื่อความเข้าใจ	5.00	0.00	ดีมาก
2. ขั้นที่ 1 การสร้างความสนใจ เชื่อมโยงประสบการณ์ และร่วมกันตั้งเป้าหมายในการอ่าน	5.00	0.00	ดีมาก
3. ขั้นที่ 2 การสำรวจและสรุปเนื้อหาวรรณคดีผ่านการแลกเปลี่ยนแบบกลุ่ม	5.00	0.00	ดีมาก
4. ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าวรรณคดีโดยการอภิปรายกลุ่ม	4.67	0.47	ดีมาก
5. ขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงผลการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	5.00	0.00	ดีมาก
6. ขั้นการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดสามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจกับความผูกพันกับการอ่านให้สูงขึ้นได้	5.00	0.00	ดีมาก
ผลรวม	4.94	0.23	ดีมาก

ตารางที่ 1 ผลการประเมินขั้นการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาขั้นการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ขั้นการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พัฒนาขึ้นโดยใช้ขั้นการสอน การ

อ่านวรรณคดีเพื่อความเข้าใจร่วมกับการจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม โดยการสอนการอ่านวรรณคดีเน้นให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา จับใจความสำคัญ แปลความหมายของคำศัพท์ยาก รวมถึงการวิเคราะห์แนวคิดสำคัญและองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่อง โดยกระบวนการสอนเริ่มจากการสร้างความสนใจให้นักเรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จากนั้นนักเรียนสำรวจ ตีความบทอ่าน เพื่อกระตุ้นการคิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ แล้วสะท้อนความคิดจากการอ่าน เพื่อเชื่อมโยงแนวคิดจากวรรณคดีกับชีวิตจริง และนำแนวคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับบริบทชีวิตจริงของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม (กรมวิชาการ, 2546; Chambers & Gregory, 2006; Wiland, 2016; Wilhelm, 2008) และเมื่อใช้ร่วมกับแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม (Social constructivism approach) เป็นแนวคิดที่มีความเหมาะสมต่อช่วงวัยของนักเรียนและส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนให้เกิดการพัฒนาได้ โดยแนวคิดนี้เป็นการนำทฤษฎีการสร้างความรู้เชิงสังคมไปประยุกต์ใช้ในการสอนอ่าน เน้นการสร้างความรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและความเข้าใจในเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง (Huang, 2009; Jubran, 2016; Mishra, 2023; Yang & Wilson, 2006)

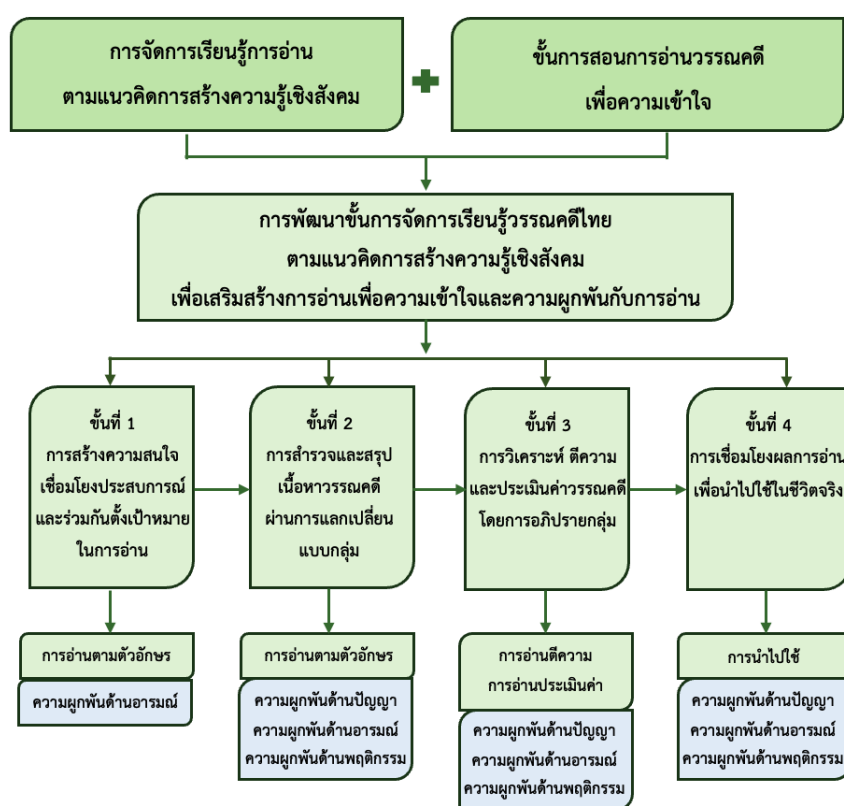
ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม โดยผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการร่วมกันสร้างความรู้ผ่านกระบวนการอภิปราย ตั้งคำถามและตอบคำถาม รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ร่วม ทั้งยังสามารถเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับต่าง ๆ ได้แก่ การอ่านตามตัวอักษร การตีความ การอ่านประเมินค่า และการนำไปใช้ ในขณะเดียวกัน ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวยังส่งเสริมองค์ประกอบของความผูกพันกับการอ่าน ได้แก่ ความผูกพันด้านปัญญา ความผูกพันด้านอารมณ์ และความผูกพันด้านพฤติกรรม โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น แสดงความรู้สึกเชิงบวกต่อการอ่าน และตระหนักถึงคุณค่าในการอ่านวรรณคดี

2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ย 4.94 ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก ($\bar{x} = 4.94$, S.D. = 0.23) โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นได้ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาและวรรณคดี จากนั้นจึงปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ โดยผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจและเหมาะสม สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนได้จริง เนื่องจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เน้นบทบาทของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการสร้างความรู้ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในรูปแบบกลุ่มและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหามากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อนักเรียนได้อภิปรายและตั้งคำถามร่วมกันในกลุ่ม จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น (Duke & Pearson, 2002) นอกจากนี้ การเรียนรู้ผ่านการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่แฝงอยู่ในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทุกขั้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน รู้สึกเป็นเจ้าของการเรียนรู้ และเกิดความผูกพันกับบทเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Guthrie et al. (2004) ที่ระบุว่า ความผูกพันกับการอ่านจะเพิ่มขึ้นเมื่อผู้เรียนมีอิสระในการตั้งเป้าหมาย และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในการเรียน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมเพื่อเสริมสร้างการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถพัฒนานักเรียนตามระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับการอ่านตามตัวอักษร 2) ระดับการอ่านตีความ 3) ระดับการอ่านประเมินค่า และ 4) ระดับการนำไปใช้ และองค์ประกอบของความผูกพันกับการอ่าน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความผูกพันด้านปัญญา 2) ความผูกพันด้านอารมณ์ และ 3) ความผูกพันด้านพฤติกรรม

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ การจัดการเรียนรู้การอ่านตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม และขั้นตอนการสอนอ่านวรรณคดีเพื่อความเข้าใจ โดยผู้วิจัยสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม 4 ขั้น ที่สามารถพัฒนาทั้งการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย “ความรู้เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนสร้างขึ้น ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การสร้างความสนใจ เชื่อมโยงประสบการณ์ และร่วมกันตั้งเป้าหมายในการอ่าน ขั้นที่ 2 การสำรวจและสรุปเนื้อหาวรรณคดีผ่านการแลกเปลี่ยนแบบกลุ่ม ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าวรรณคดีโดยการอภิปรายกลุ่ม และขั้นที่ 4 การเชื่อมโยงผลการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านในระดับต่าง ๆ ได้แก่ การอ่านตามตัวอักษร การอ่านตีความ การอ่านประเมินค่า และการนำไปใช้ รวมทั้งส่งเสริมความผูกพันกับการอ่านทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความผูกพันด้านปัญญา ความผูกพันด้านอารมณ์ และความผูกพันด้านพฤติกรรม ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การทำวิจัยครั้งนี้ ได้นำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยมาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม เพื่อให้ได้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคม ทำให้สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านวรรณคดี นักเรียนสามารถอ่านวิเคราะห์ ตีความ ได้ตอบและแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งจะส่งเสริมทั้งการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่าน ซึ่งทำให้การพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามการวิจัยนี้มีคุณค่าเพื่อพัฒนาต่อยอดการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทย โรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถประยุกต์ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างความรู้เชิงสังคมที่พัฒนาขึ้น เพื่อส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจและความผูกพันกับการอ่าน โดยครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวรรณคดีที่เลือกใช้ และปรับตามบริบทของนักเรียนในแต่ละห้องเรียน

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาหลักสูตรหรือแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดี สถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นเป็นโครงสร้างหลักในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาวรรณคดีไทย หรือเป็นแนวทางการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- ดวงมน จิตรจำนงค์, ยุธัตถ์ บุญสนิท, โชษิตา มณีใส, วีรวัฒน์ อินทรพร, กอบกาญจน์ ภิญโญมารค, และวิมล มาศ ปุณฑกร. (2555). *การวิจารณ์บนเส้นทางวรรณคดีศึกษา*. อินทนิล.
- นิภาวรรณ นาวาวัน และไคย์ โค้ชเลอร์. (2565). ผลของการตั้งคำถามโดยนักเรียนที่มีต่อความมั่นใจ แรงจูงใจ และความผูกพันกับการอ่านจากเรื่องสั้นภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย. *วารสารอักษราพิบูล*, 3(2), 99-116. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/APBJ/article/view/258257>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. ราชบัณฑิตยสถาน.
- رينฤทัย สัจจพันธุ์. (2544). *วรรณคดีศึกษา*. ธารปัญญา.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2567). *บทสรุปผู้บริหาร ผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 O-NET ปีการศึกษา 2566*. กลุ่มงานผลิตและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). *การสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2561*. กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- เหมันต์ พรหมสนธิ์ และสิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล. (2563). อิทธิพลของการรับรู้บรรยากาศทางวิชาการที่มีต่อความผูกพันในการอ่านเชิงวิชาการในวัยรุ่นตอนปลายโดยมีเอกลักษณ์แห่งตน การรับรู้ความสามารถแห่งตน และการให้คุณค่าในการอ่านเป็นตัวแปรส่งผ่าน. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(4), 229-244. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jssr/article/view/246769>
- Chambers, E., & Gregory, M. (2006). *Teaching and learning english literature*. SAGE Publications.
- Cunningham, A. E., & Stanovich, K. E. (1998). What reading does for the mind. *American Educator*, 22, 8-15.
- Duke, N. K., & Pearson, P. D. (2002). Effective practices for developing reading comprehension. In A. E. Farstrup & S. J. Samuels (Eds.), *What research has to say about reading instruction* (pp. 205-242). International Reading Association.
- Gee, J. P. (2008). *Social linguistics and literacies: Ideology in discourses* (3rd ed.). Routledge.

- Guthrie, J. T., Wigfield, A., Barbosa, P., Perencevich, K. C., Taboada, A., Davis, M. H., Scafiddi, N. T., & Tonks, S. (2004). Increasing reading comprehension and engagement through concept-oriented reading instruction. *Journal of educational psychology*, 96(3), 403-423. <https://doi.org/10.1037/0022-0663.96.3.403>
- Huang, Q. (2009). English reading base on social constructivist approach. *Asian Social Science*, 5(7), 174-176. <https://doi.org/10.5539/ass.v5n7p174>
- Jubran, S. M. (2016). The Effect of the social constructivist approach on teaching reading to Jordanian University students. *US-China Education Review A*, 6(5), 310-315. <http://dx.doi.org/10.17265/2161-623X/2016.05.005>
- Krashen, S. D. (2004). *The Power of reading: Insights from the research* (2nd ed.). Libraries Unlimited & Heinemann.
- Mishra, N. R. (2023). Constructivist approach to learning: An Analysis of pedagogical models of social constructivist learning theory. *Journal of Research and Development*, 6(1), 22-29. <https://doi.org/10.3126/jrdn.v6i01.55227>
- Protacio, M. S. (2017). A case study exploring the reading engagement of middle grades english learners. *RMLE Online*, 40(3), 1-17. <https://doi.org/10.1080/19404476.2017.1280586>
- Wallace, C. (1992). *Reading*. Oxford University Press.
- Wiland, M. S. (2016). *Reading and teaching English literature: How to bridge the gaps between teacher education and the English classroom*. Cappelen Damm Akademisk.
- Wilhelm, J. (2008). *You gotta be the book: Teaching engaged and reflective reading with adolescents* (2nd ed.). Teachers College Press.
- Yang, L. & Wilson, K. (2006). Second language classroom reading: A Social constructivist approach. *The Reading Matrix*, 6(3), 364-372.

